

Handläggare
Fäldt Thomas
Sophie Jonneryd

Datum
2018-11-14

Diarienummer
SCN-2018-0470

Socialnämnden

Orosanmälan till socialtjänsten i Uppsala kommun 2007–2017

Förslag till beslut

Socialnämnden föreslås besluta

att översända rapporten till kommunstyrelsen för kännedom,

att lägga informationen till handlingarna.

Ärendet

Antalet orosanmälningar till socialtjänsten har ökat i Sverige under flera år. Socialnämnden i Uppsala kommun har därför initierat en utredning av hur utvecklingen i kommunen har varit. Sammanställningen visar att ökningen varit kraftig sedan 2007 där utredningen tar sin början och fram till 2017. Det rör sig om en uppgång med 175 procent för barn och ungdomar 0–20 år. Särskilt kraftig har ökningen varit när det gäller barn 0–12 år. Det rör sig om en ökning av antalet anmälningar med 312 procent.

En växande befolkning kan endast förklara en mindre del av denna uppgång och den ökning av antal anmälningar som lämnas rörande samma barn eller ungdom kan också bara förklara en del av ökningen. Ensamkommande ingår i den ökning som redovisas, men kan bara till en mindre del förklara uppgången. Anmälningarna som hör till ensamkommande rör endast i enstaka fall barn i åldern 0–12 år, som samtidigt är den grupp där ökningen varit som störst.

En viktig förklaring till ökningen är den skärpning i lagstiftningen som gjordes 2013 och innebär att anmälningsskyldiga myndigheter är skyldiga att anmäla redan vid misstanke om att ett barn far illa. Tidigare var kravet att myndigheterna skulle anmäla när de fått kännedom om något som kunde innebära ett ingripande från socialtjänsten till barnets skydd. Det är svårt att bedöma hur stor del av ökningen som är en följd av skärpt lagstiftning och hur stor del som beror på att fler barn och ungdomar far illa. Den skärpta lagstiftningen och ökningen av anmälningar gör att socialtjänsten i större utsträckning än tidigare får kännedom om barn och ungdomar som riskerar att fara illa. Socialförvaltningen har också utvecklat och organiserat verksamheten för att göra det tydligare och enklare att göra anmälningar vid oro genom att inrätta en mottagningsenhet.

Socialförvaltningen

Kaisa Björnström
Direktör

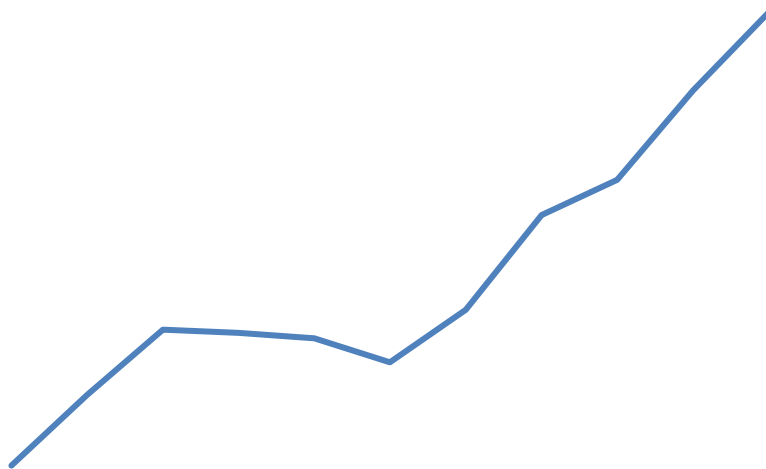
Handläggare
Fäldt Thomas
Jonneryd Sophie

Datum
2018-11-09

Diarienummer
SCN-2018-0470

Orosanmälan till socialtjänsten i Uppsala kommun 2007–2017

Sammanställning och analys av anmälan om oro till socialtjänsten

Sammanfattning

Antalet orosanmälningar till socialtjänsten har ökat i Sverige under flera år. Socialnämnden i Uppsala kommun har därför initierat en utredning av hur utvecklingen i kommunen har varit. Sammanställningen visar att ökningen varit kraftig sedan 2007 där utredningen tar sin början och fram till 2017. Det rör sig om en uppgång med 175 procent för barn och ungdomar 0–20 år. Särskilt kraftig har ökningen varit när det gäller barn 0–12 år. Det rör sig om en ökning av antalet anmälningar med 312 procent.

En växande befolkning kan endast förklara en mindre del av denna uppgång och den ökning av antal anmälningar som lämnas rörande samma barn eller ungdom kan också bara förklara en del av ökningen. Ensamkommande ingår i den ökning som redovisas, men kan bara till en mindre del förklara uppgången. Anmälningarna som hör till ensamkommande rör endast i enstaka fall barn i åldern 0–12 år, som samtidigt är den grupp där ökningen varit som störst.

En viktig förklaring till ökningen är den skärpning i lagstiftningen som gjordes 2013 och innebär att anmälningsskyldiga myndigheter är skyldiga att anmäla redan vid misstanke om att ett barn far illa. Tidigare var kravet att myndigheterna skulle anmäla när de fått kännedom om något som kunde innebära ett ingripande från socialtjänsten till barnets skydd. Det är svårt att bedöma hur stor del av ökningen som är en följd av skärpt lagstiftning och hur stor del som beror på att fler barn och ungdomar far illa. Den skärpta lagstiftningen och ökningen av anmälningar gör att socialtjänsten i större utsträckning än tidigare får kännedom om barn och ungdomar som riskerar att fara illa. Socialförvaltningen har också utvecklat och organiserat verksamheten för att göra det tydligare och enklare att göra anmälningar vid oro genom att inrätta en mottagningsenhet.

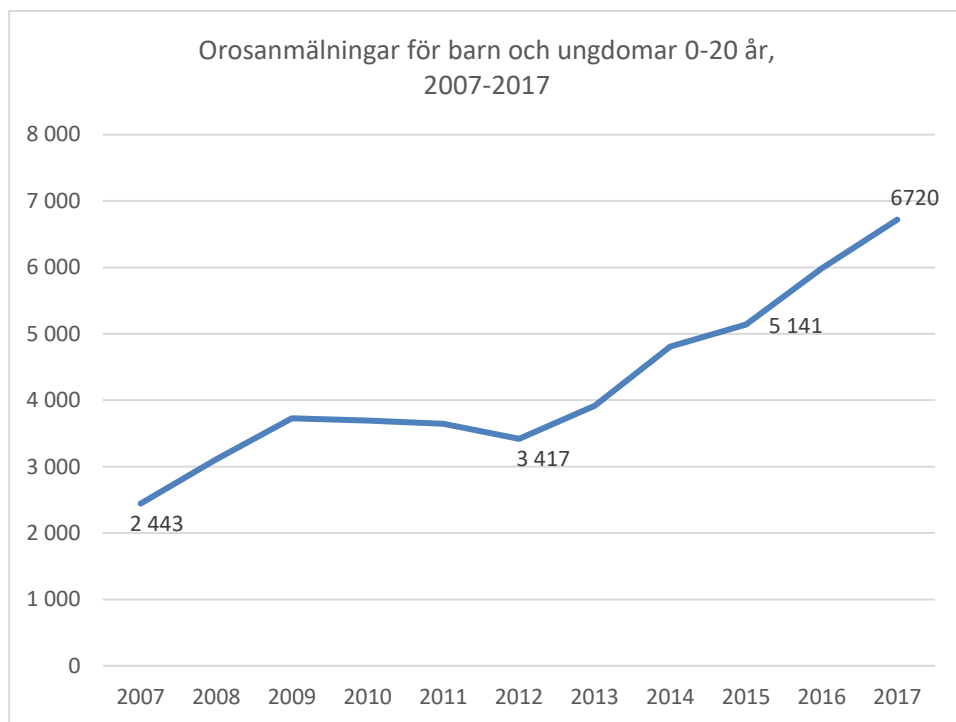
Beskrivning och avgränsning

En orosanmälan är en anmälan till socialtjänsten om oro för att ett barn far illa eller riskerar att fara illa. Anställda vid vissa myndigheter och i vissa verksamheter som berör barn och unga (skola, hälso- och sjukvård och tandvård till exempel) är skyldiga enligt socialtjänstlagen att genast anmäla om de i sitt arbete misstänker att ett barn far illa. Utöver dessa anmälningsskyldiga verksamheter så bör alla, även privatpersoner, anmäla oro för barn och ungdomar till socialtjänsten. Denna sammanställning och analys omfattar anmälningar vid oro. Egenansökningar omfattas inte. Dessa utgjorde 2017 omkring 5 procent av samtliga aktualiseringar, alltså anmälningar och egenansökningar.

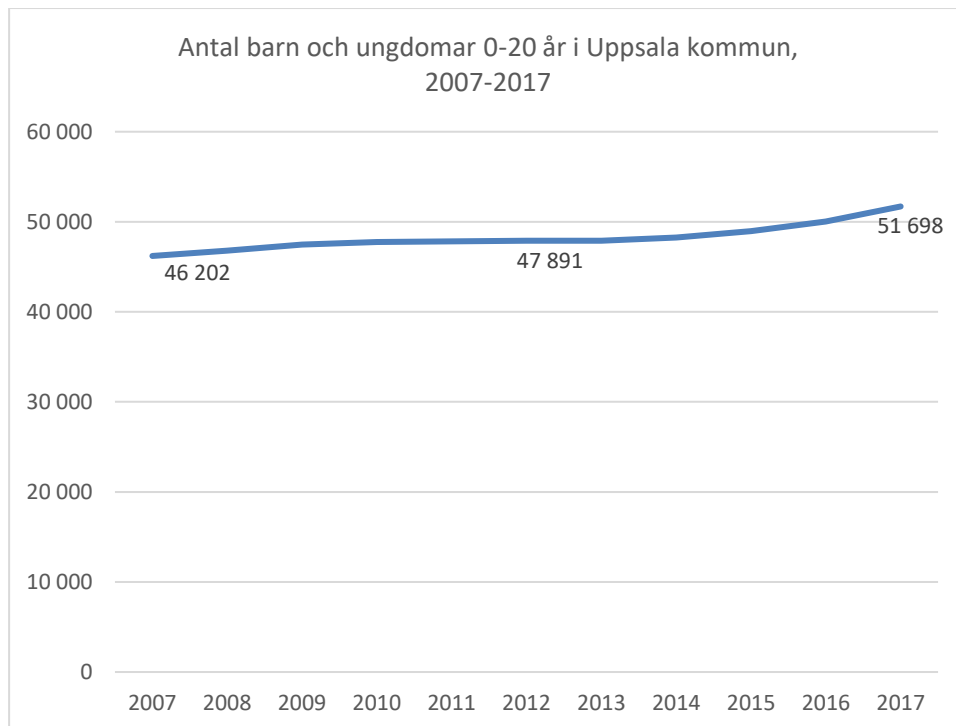
Orosanmälningar till socialtjänsten i Uppsala kommun

Utveckling över tid

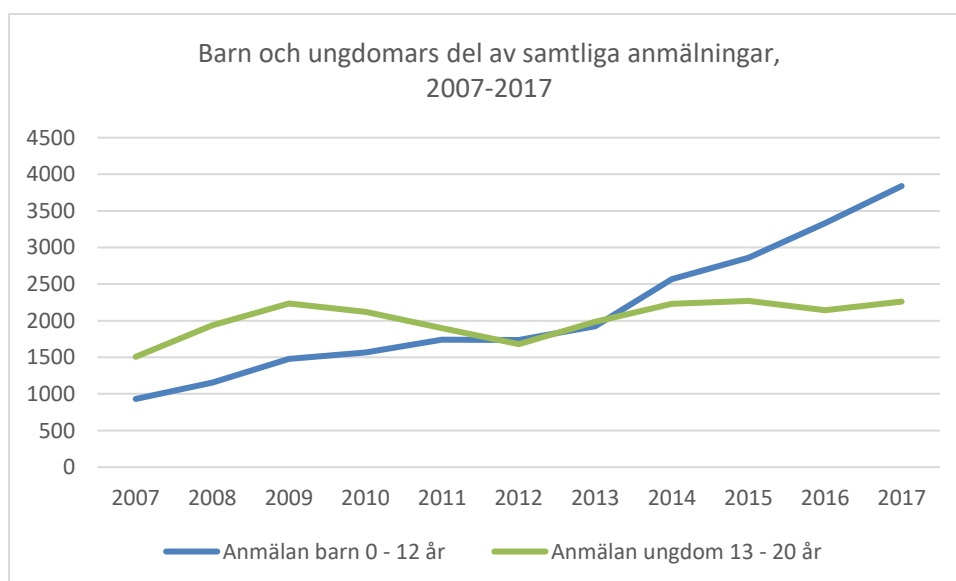
Under perioden har antalet orosanmälningar ökat från 2 443 anmälningar per år 2007 till 6 720 anmälningar per år 2017. Det innebär en ökning med 175 procent. Under de senaste fem åren (2012 till 2017) har antalet orosanmälningar nästan fördubblats.

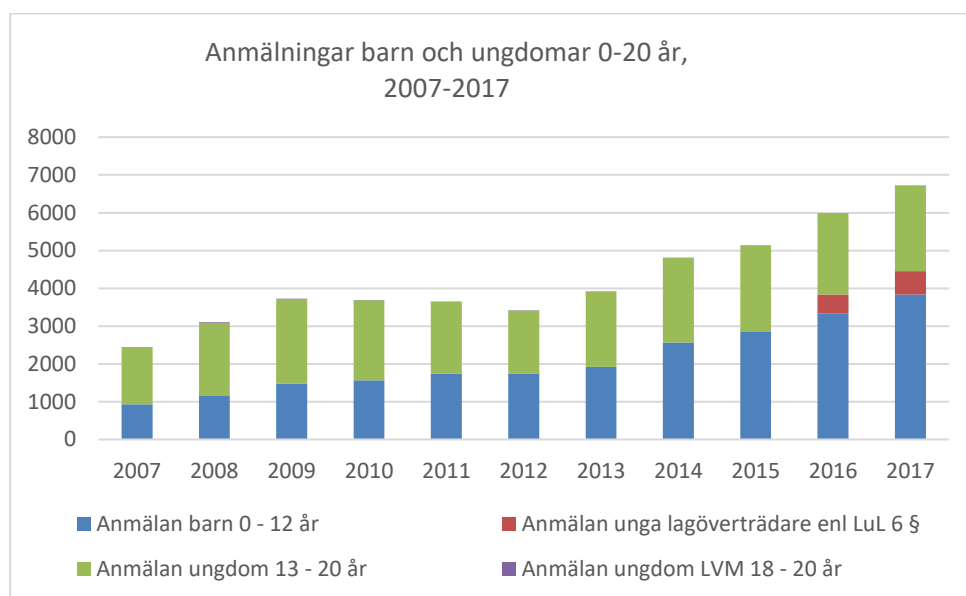
Under samma period har också antalet invånare i åldern 0–20 år ökat. Ökningen i åldersgruppen är 12 procent, vilket innebär att bara en mindre del av det ökade antalen anmälningar kan förklaras av en växande befolkning.

Antalet orosanmälningar skiljer sig åt mellan barn mellan 0–12 år och ungdomar 13–20 år och det har skett en förändring över tiden. Den stora förändringen är ökningen av anmälningar rörande barn 0–12 år.

Antalet anmälningar har ökat både när det gäller barn 0–12 år och ungdomar 13–20 år. Därutöver har också kategorin *Anmälan unga lagöverträdare enligt LuL 6§¹* tillkommit från 2016. Denna kategori uppgick 2016 till drygt 500 anmälningar och ökade till 2017 med 22 procent och uppgick därmed till över 600 anmälningar. I sammanställningen finns även *anmälan ungdom LVM² 18-20 år*. Denna grupp rör endast ett fåtal anmälningar per år vilket innebär stora osäkerheter när det gäller att visa på förändringar över tiden.

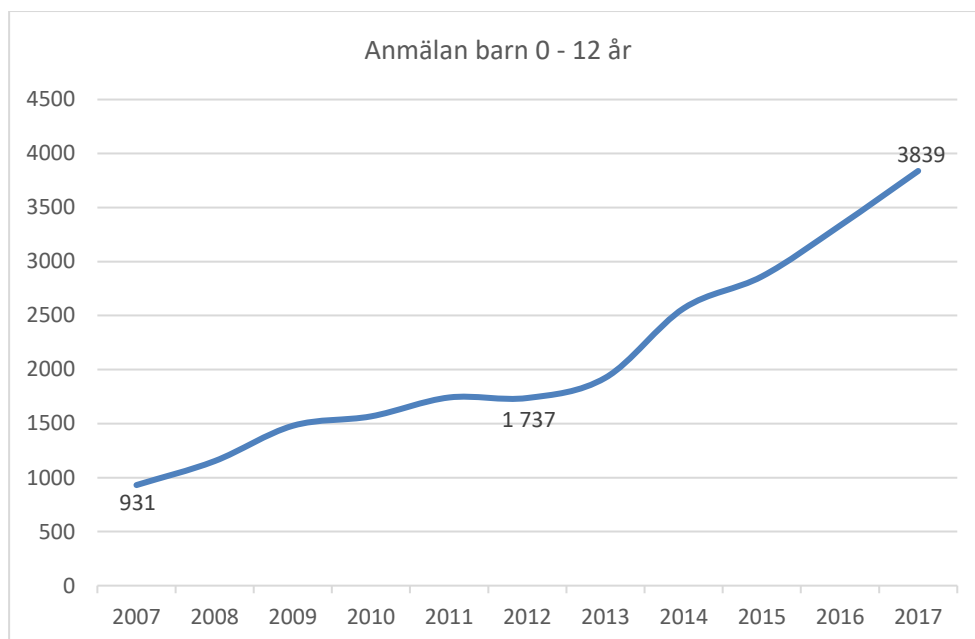
¹ Anmälan unga lagöverträdare enligt LuL §6 hänvisar till Lag (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

§ 6 Om någon som inte har fyllt arton år är skäligen misstänkt för ett brott som kan leda till fängelse, ska socialnämnden genast underrättas. Av underrättelsen ska det framgå huruvida den misstänkte har tillfrågats om han eller hon vill delta i medling enligt lagen (2002:445) om medling med anledning av brott och hur den misstänkte ställt sig till ett deltagande.

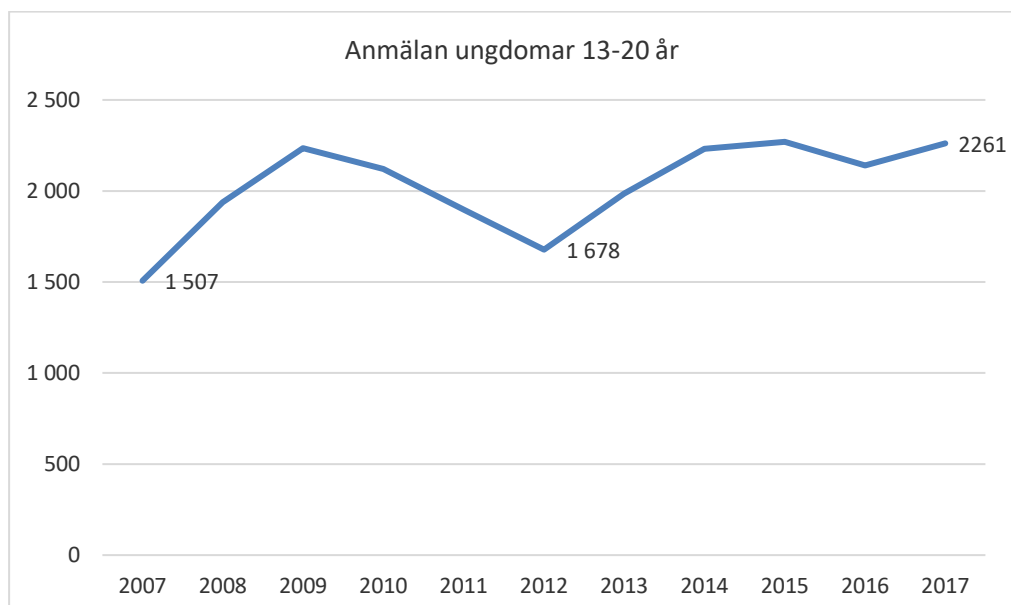
^{2 st.} Om den unge har gripits, anhållits eller häktats på grund av brottsmisstanken, ska socialnämnden underrättas om detta och om skälen för det samtidigt med underrättelsen om brottsmisstanken eller annars genast efter frihetsberövandet. Lag (2016:930).

² Anmälan ungdom LVM hänvisar till Lag (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall.

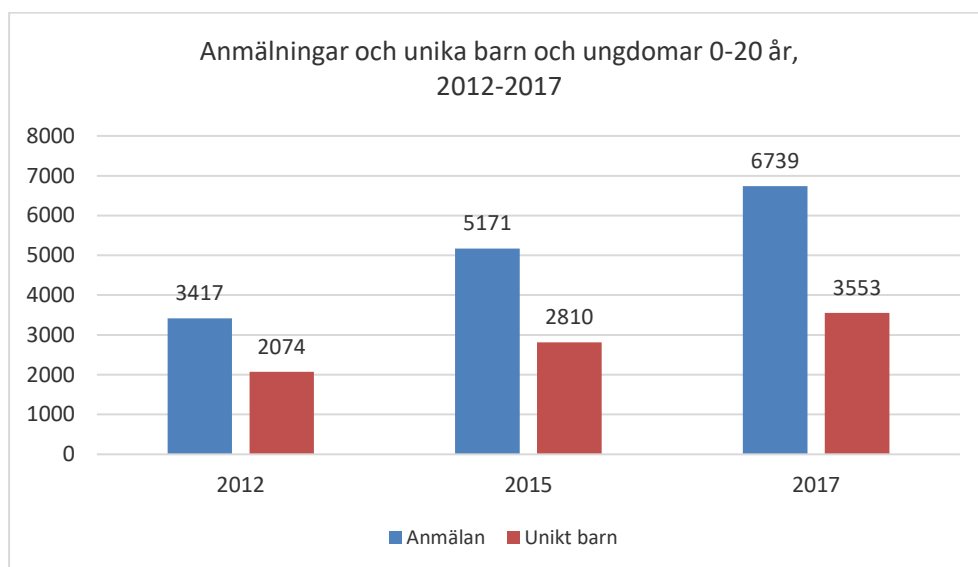
När det gäller anmälan rörande barn 0–12 år så har det skett en mycket kraftig ökning som mellan 2007 och 2017 innebär en tredubbling av antalet anmälningar. Mellan 2012 och 2017 har antalet anmälningar mer än fördubblats.

När det gäller anmälan rörande ungdomar 13–20 år så har det skett en ökning med 50 procent mellan 2007 och 2017. Mellan 2012 och 2017 uppgår ökningen till 35 procent och mellan 2015 och 2017 är antalet närmaste oförändrat.

När antalet anmälningar ökar kan det bero på att det finns en ökad oro för fler barn och ungdomar. Det kan också vara så att fler är oroliga för samma barn och ungdomar, vilket gör att flera anmälningar kommer in rörande samma barn. Från 2012 till 2017 har anmälningsbenägenheten per barn och ungdom ökat med 15 procent.³ Både antalet anmälningar och antalet unika barn som anmäls har ökat över tiden.

1,65 anmälningar
per barn

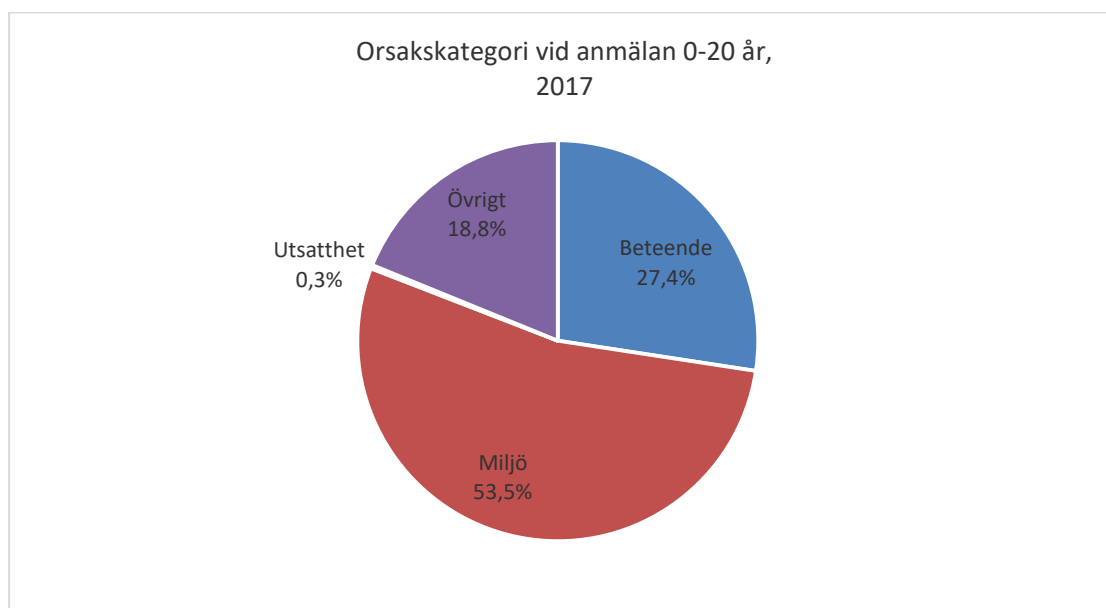
1,84 anmälningar
per barn

1,90 anmälningar
per barn

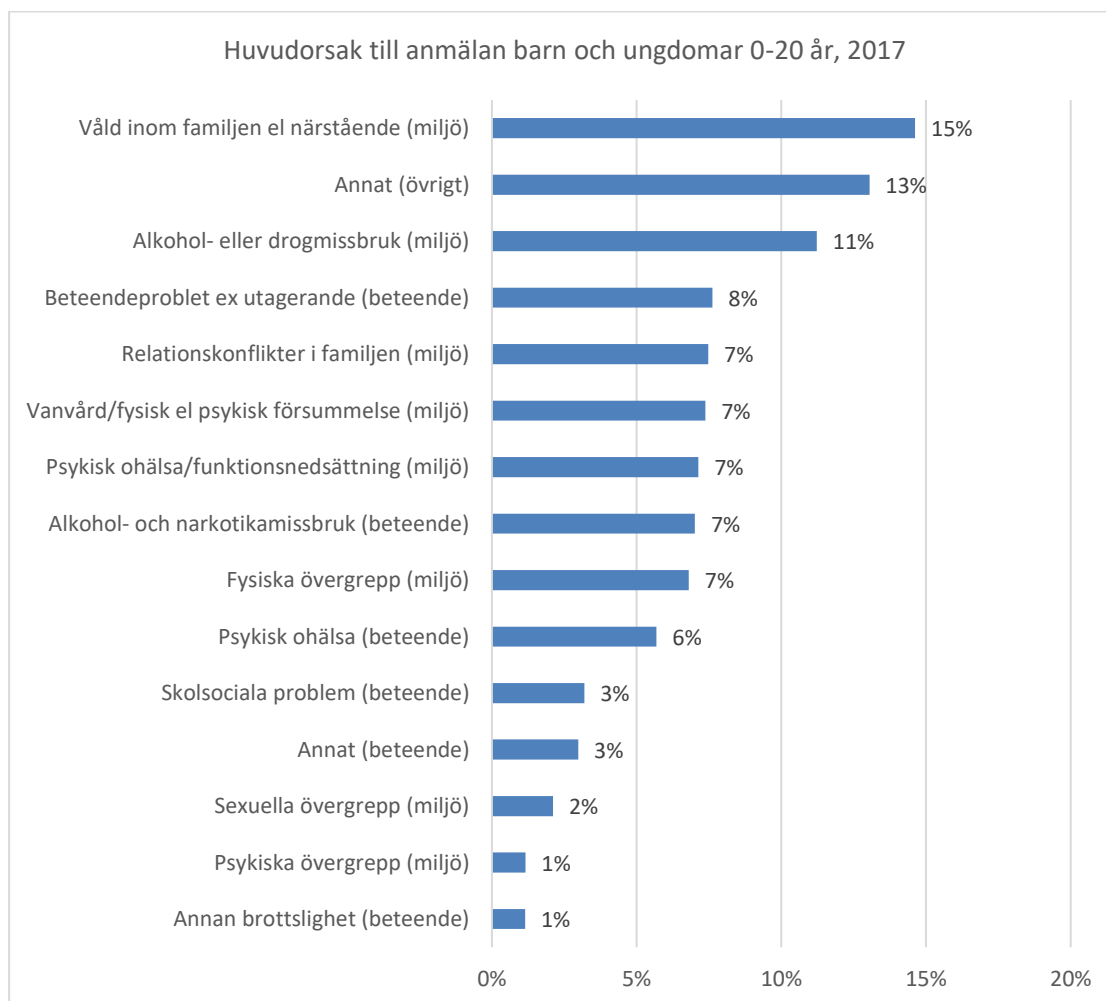
³ Statistiken för unika barn har krävt ett nytt uttag (180917) från verksamhetssystemet och för att jämförelsen ska bli korrekt har det nya uttagets anmälningar använts i denna jämförelse.

Anmälningar utifrån orsak till oro

När det gäller de orsaker som anges vid anmälan så delas orsakerna in i kategorierna; beteende, miljö, utsatthet och övrigt. Den största kategorin av orsaker är oro kopplad till barnet/ungdomens miljö och uppgår till 54 procent. Därefter barnets/ungdomens eget beteende som uppgår till 27 procent, följt av övrigt som uppgår till 19 procent och utsatthet som uppgår till 0,3 procent av anmälningarna.

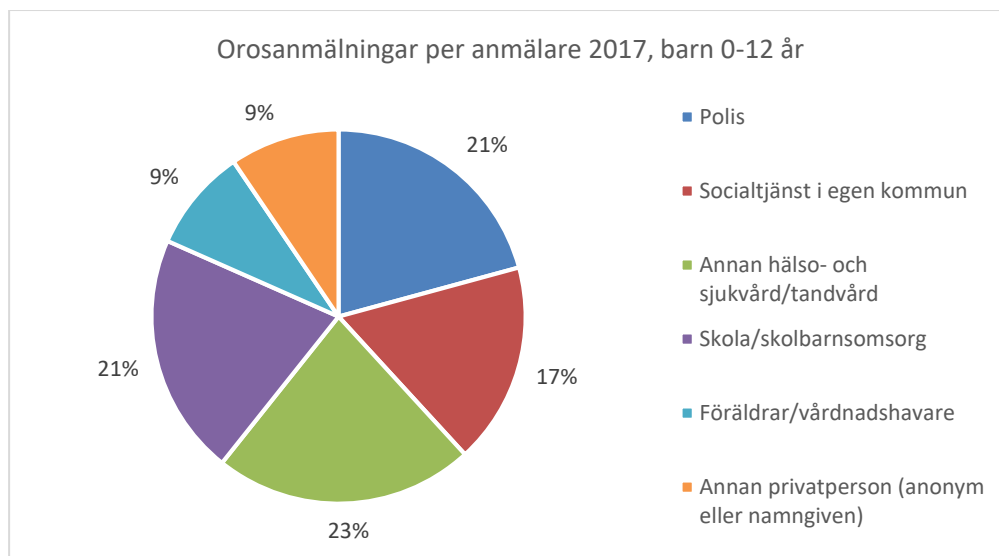
När det gäller de specifika orsaker som ligger till grund för anmälan rörande barn och ungdomar 0–20 år så är *våld inom familjen eller närstående* den vanligaste orsaken och uppgår till 15 procent, följt av *annat (övrigt)* som uppgår till 13 procent och *alkohol- eller drogmissbruk (miljö)* uppgår till 11 procent. Det är otillfredsställande att orsaken *annat* har anges så ofta eftersom det inte ger någon information om vad anmälan gäller. Detta behöver utvecklas för att ge ett bättre underlag för analys.

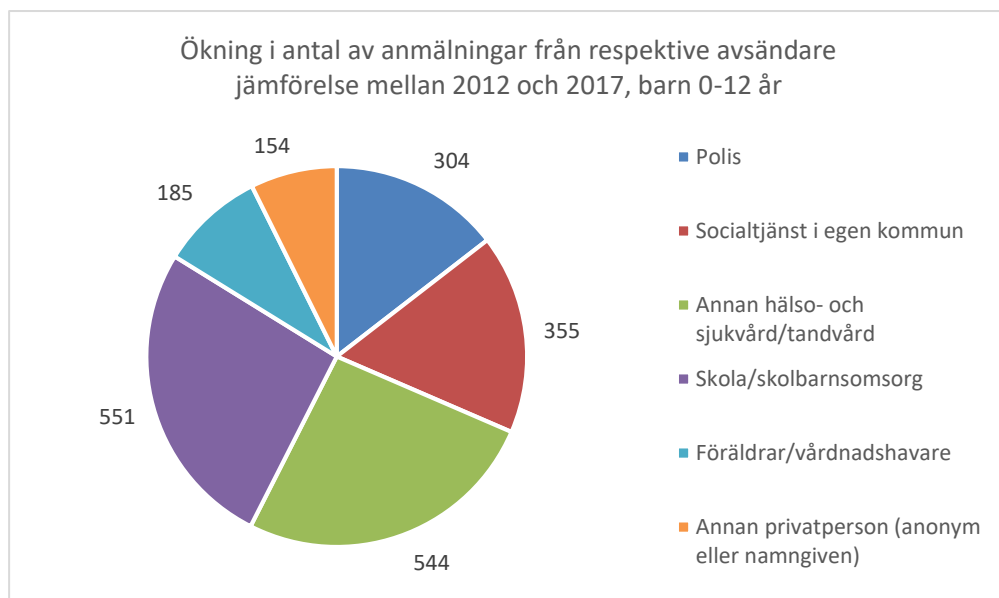
Orsaker som är mindre än 1 procent har utelämnats i diagrammet ovan.

Anmälningar barn 0–12 år utifrån anmälare

När det gäller vem som gör orosanmälan när det gäller barn 0–12 år så var det 2017 vanligast att hälso- och sjukvården, skola och fritidshem och polis gör anmälan.

En jämförelse mellan åren 2012 och 2017 för barn i åldern 0–12 år så visar att skola/fritidshem, hälso- och sjukvård, samt socialtjänst i egen kommun och polis står för den största ökningen av antalet anmälningar

Anmälningar barn 0–12 år utifrån orsak

De vanligaste orsakerna till orosanmälan rörande barn 0–12 år rör barnets miljö som står för 74 procent, barnets beteende som står för 11 procent och övrigt som står för 15 procent.

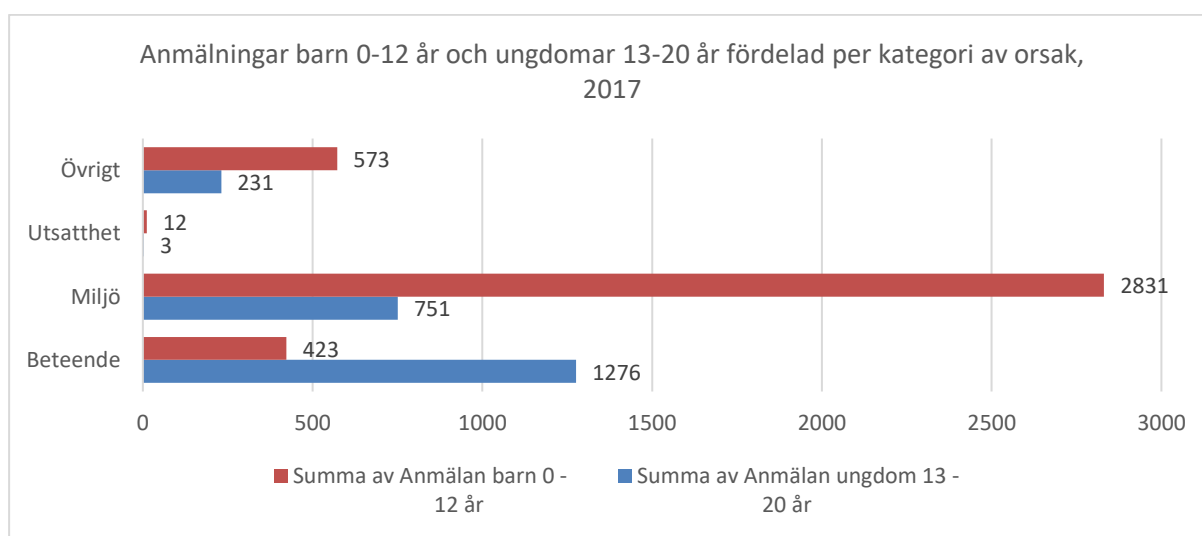
När det gäller barn 0–12 år så är det orsaker som rör barnets beteende som har ökat mest mellan 2015 och 2017. Denna har ökat med 58 procent och barnets miljö har ökat med 47 procent. Kategorin *Övrigt* har minskat med 14 procent, men var på en betydligt högre nivå 2016. Kategorin *Utsatthet* har ökat kraftigt i procent, men antalet anmälningar är få.

	2015	2016	2017
Miljö	1921	2294	2831
Övrigt	670	732	573
Beteende	268	296	423
Utsatthet	3	11	12
Totalt	2862	3333	3839

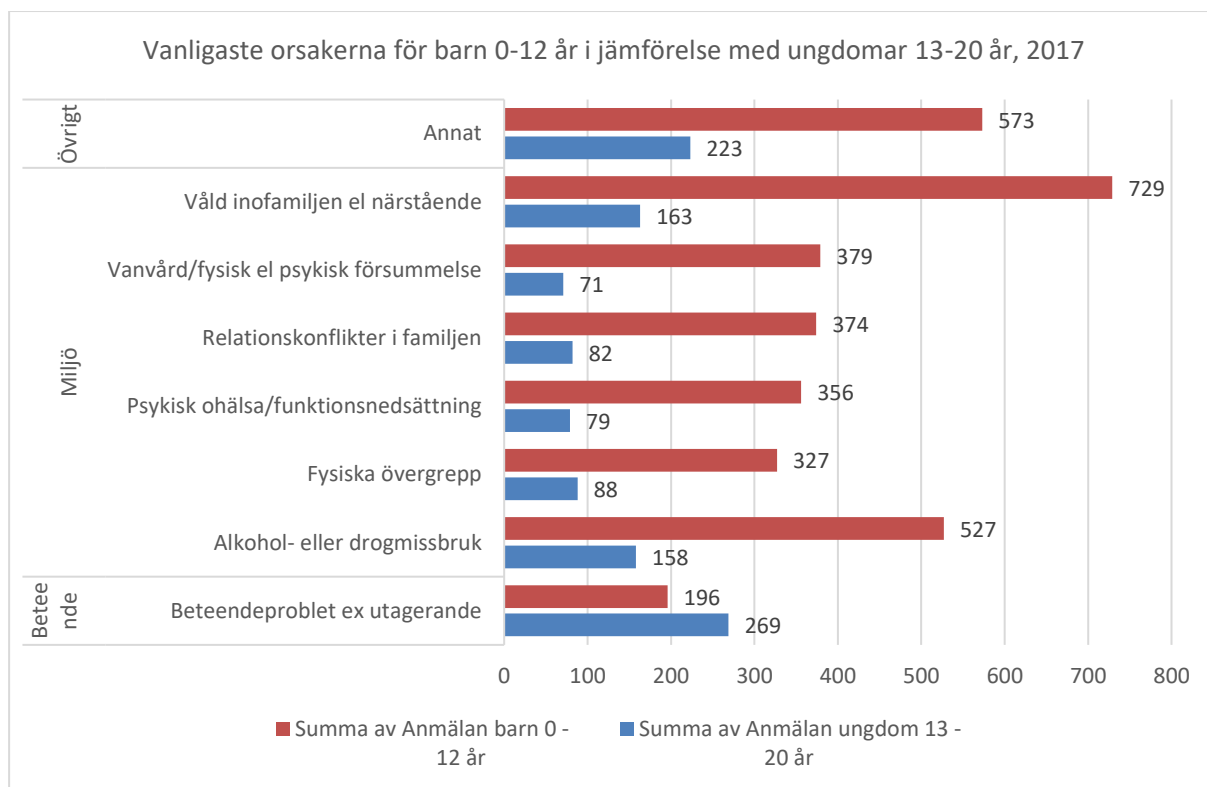
De specifika orsaker som angivits där antalet anmälningar ökat mellan 2015 och 2017 är *Våld inom familjen eller nära relationer* som ökat med 268 anmälningar, följt av *psyisk ohälsa/funktionsnedsättning* som ökat med 163 anmälningar, samt *vanvård/fysisk el psykisk försummelse* sin ökat med 163 anmälningar. De specifika orsaker som ökat mest i procent är *psyisk ohälsa* som ökat med 254 procent och *beteendeproblem* som ökat med 211 procent.

Orsak	Antal anmälningar			Ökning 2015–2017	
	2015	2016	2017	Antal	Procent
Våld inom familjen el närstående (miljö)	461	577	729	268	58%
Psykisk ohälsa/funktionsnedsättning (miljö)	193	306	356	163	84%
Vanvård/fysisk el psykisk försummelse (miljö)	233	250	379	146	63%
Beteendeproblem t ex utagerande (beteende)	63	79	196	133	211%
Psykisk ohälsa (beteende)	28	44	99	71	254%
Fysiska övergrepp (miljö)	204	252	327	123	60%

Vid en jämförelse mellan de fem vanligaste orsakerna till anmälan rörande barn 0–12 år och motsvarande anmälningar i rörande ungdomar 13–20 så sker en rörelse från oro över barnets miljö till ungdomens beteende.

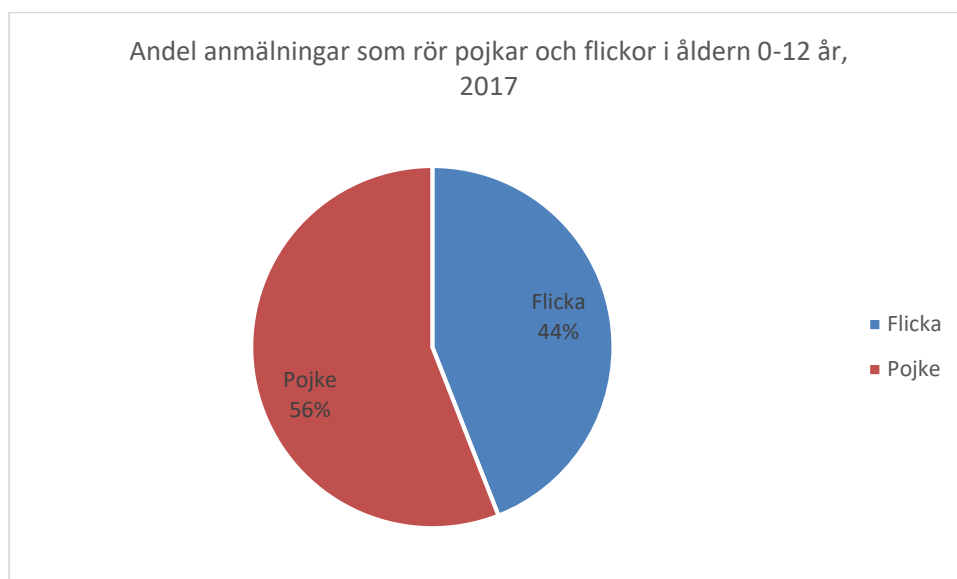
En jämförelse mellan de vanligaste orsakerna till anmälan för barn 0–12 år och ungdomar 13–20 visar att miljöfaktorer som är vanligt förekommande när det gäller barn är betydligt mindre vanliga för ungdomar.

I diagrammet ovan förekommer endast orsaker med fler än 100 anmälningar för barn 0–12 år 2017.

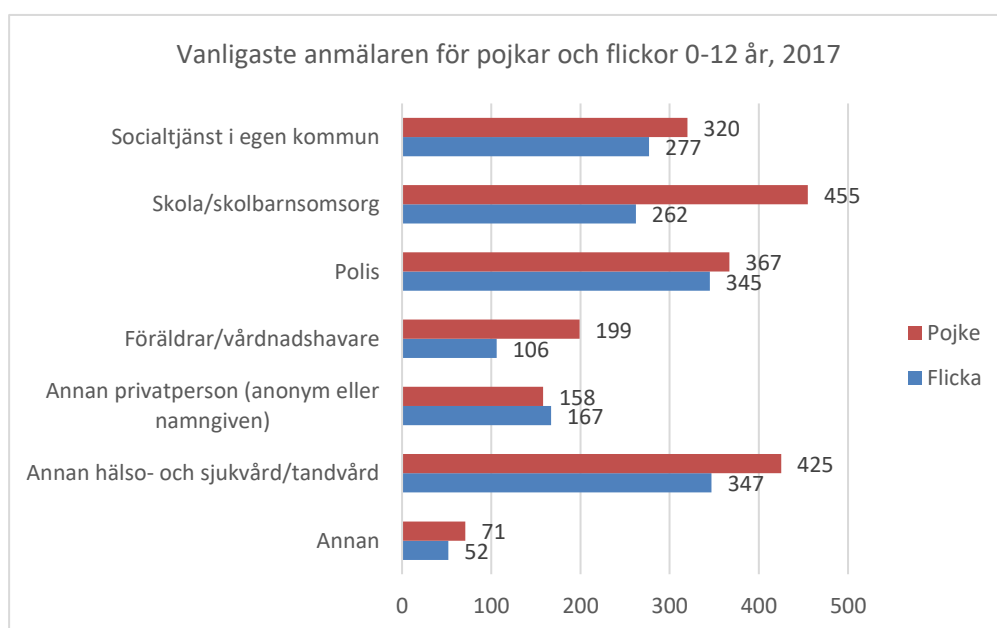
Anmälningar utifrån kön och anmälare barn 0–12 år

Den är en större andel av anmälningarna som rör oro för pojkar än för flickor.

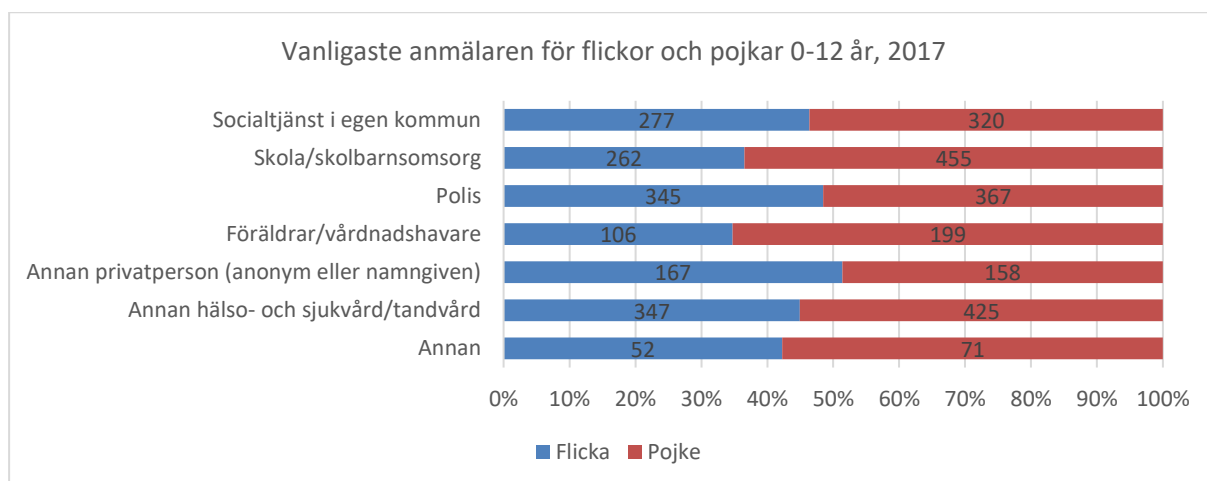

För pojkar är det vanligast att hälso- och sjukvården, skolan/fritidshemmet eller polisen gör en anmälan, följt av socialtjänsten i den egna kommunen. För flickor är det vanligast att hälso- och sjukvården, socialtjänst i den egna kommunen, polisen eller skolan/fritidshemmet gör en anmälan.

Störst är skillnaden i antalet anmälningar mellan pojkar och flickor när det gäller skolan/fritidshemmet, följt av polisen och hälso- och sjukvården.

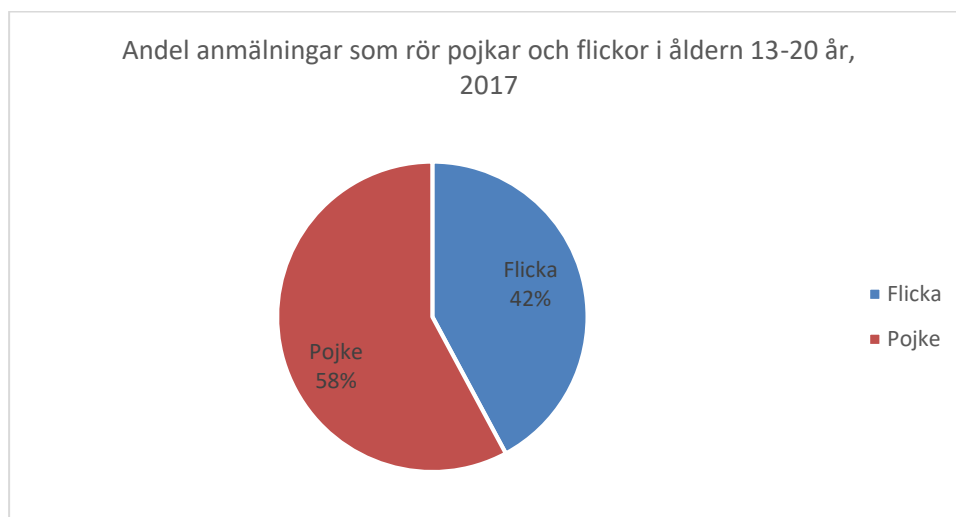

I diagrammet ovan förekommer endast anmälare med fler än 100 anmälningar 2017. För de vanligaste anmälarna finns den största skillnaden mellan könen anmälningar från *förälder/vårdnadshavare* och *skola/skolbarnomsorg* där över 60 procent av anmälningarna rör pojkar. Skillnaden är som minst när det gäller anmälningar från *annan privatperson* och anmälningar från *polisen*. Värt att notera är att antalet anmälningar från förskolan är lågt och att det skett en minskning de senaste åren. Detta går i motsatt riktning jämfört med skola/skolbarnomsorg där anmälningarna ökat.

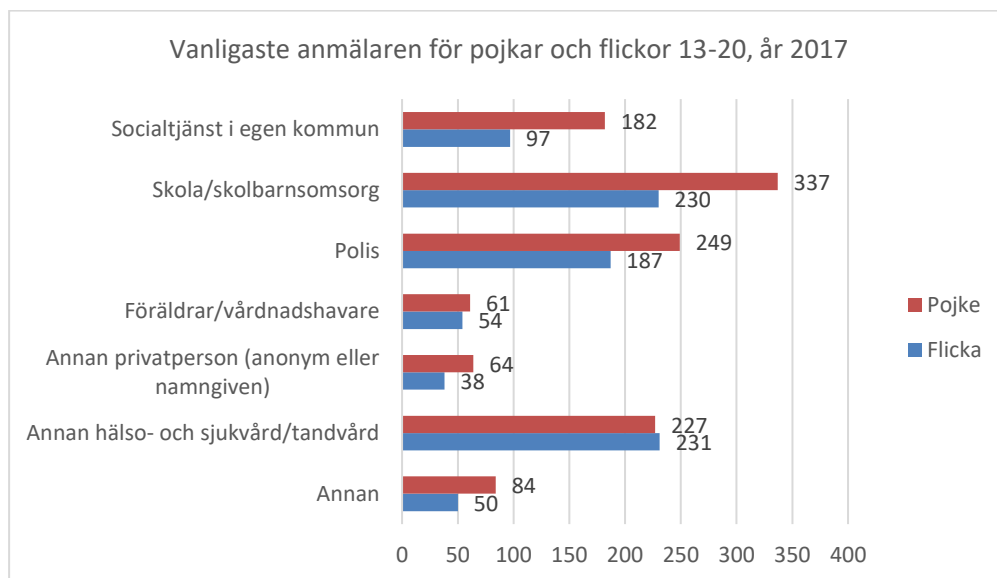

Anmälningar utifrån kön och anmälare ungdomar 13–20 år

När det gäller ungdomar 13–20 år så anmäls pojkar i ännu högre grad och utgör 58 procent av anmälningarna.

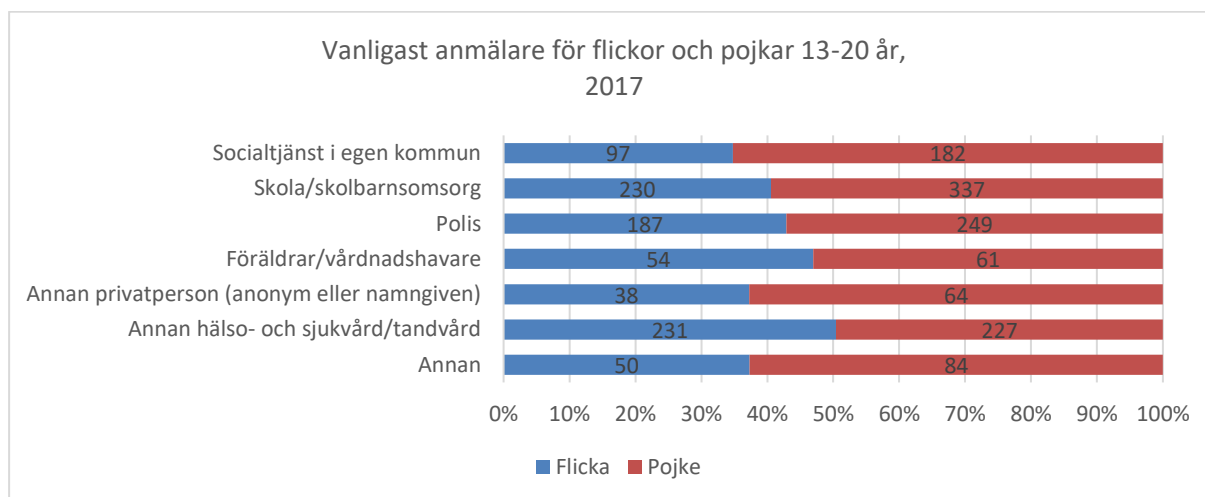

För pojkar 13–20 år är det vanligast med anmälningar från skolan/fritidshemmet, polisen och hälso- och sjukvården. Nedan redovisas antal anmälningar.

I diagrammet ovan förekommer endast anmälare med fler än 100 anmälningar 2017.

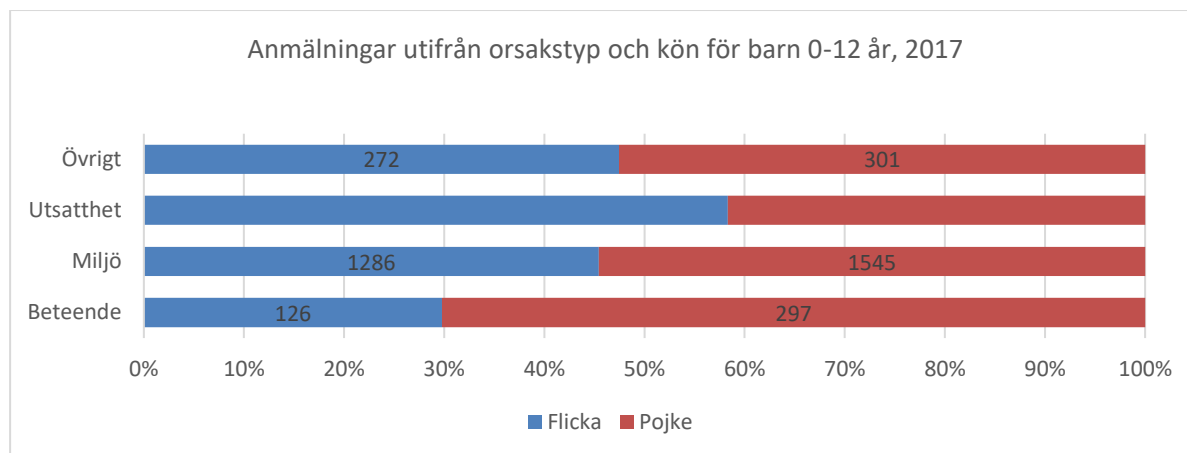
För de vanligaste anmälarna finns den största skillnaden mellan könen anmälningar från *socialtjänst i egen kommun*, från *annan* och *annan privatperson* där över 60 procent rör pojkar. För de vanligaste anmälarna är skillnaden som minst mellan könen när det gäller anmälningar från *annan hälso- och sjukvård* och *förälder/vårdnadshavare*.

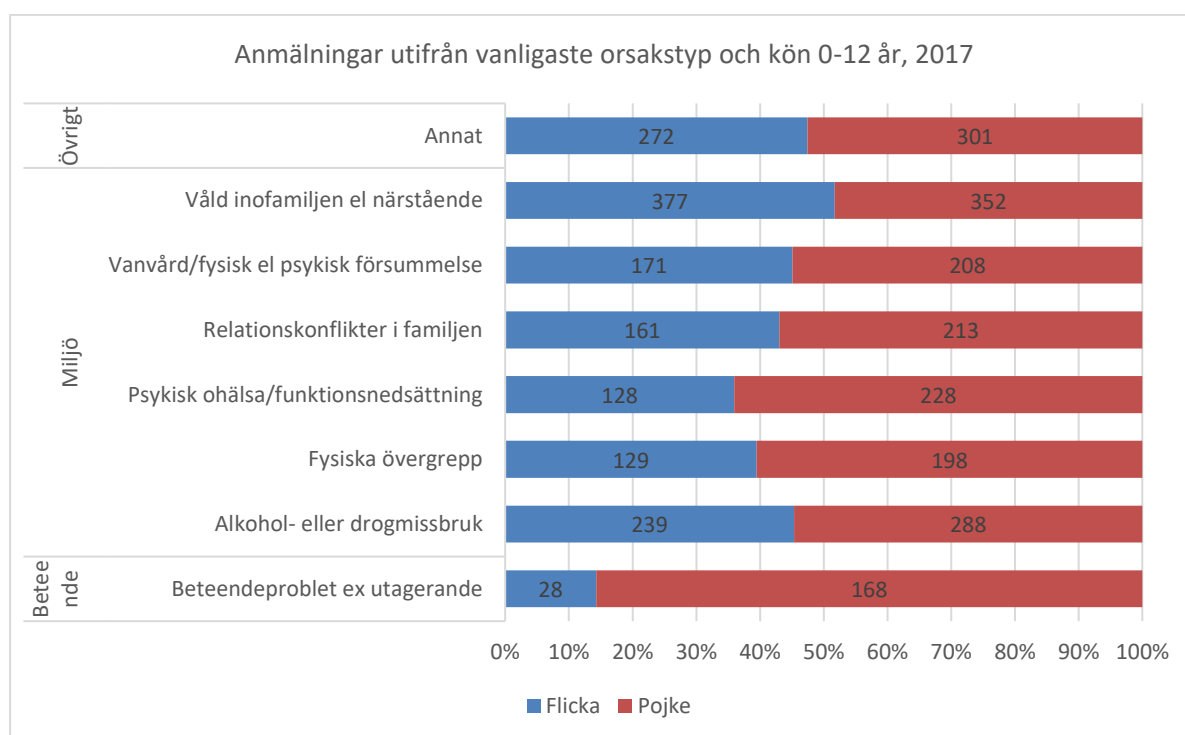
I diagrammet ovan förekommer endast anmälare med fler än 100 anmälningar 2017.

Anmälningar utifrån kön och orsak kring barn 0–12 år

När det gäller barn 0–12 år är skillnaden mellan pojkar och flickor som störst när det gäller anmälningar rörande barnets beteende och barnets utsatthet.

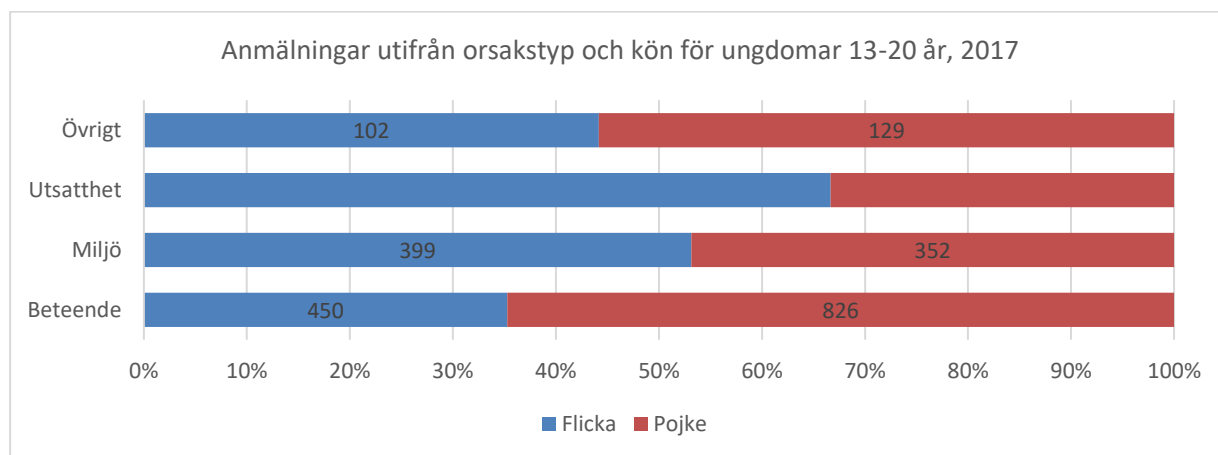
Fördelat utifrån orsaker till anmälan så framgår skillnaderna tydligare. För de vanligaste orsakerna till anmälan är skillnaden mellan könen störst när det gäller *beteendeproblem* och psykisk ohälsa/funktionsnedsättning i barnets miljö. Den av de vanligaste orsakerna där andelen anmälningar är större rörande flickor rör *våld inom familjen eller närstående*.

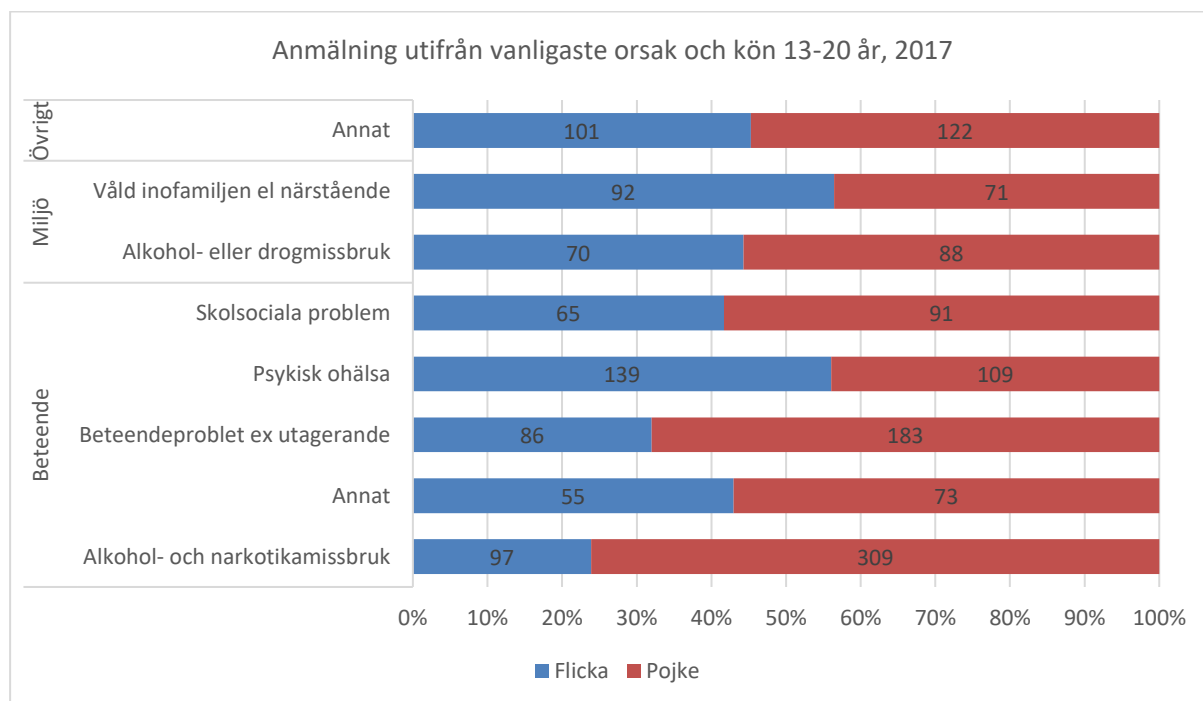
I diagrammet ovan förekommer endast orsaker med fler än 100 anmälningar 2017.

Anmälningar utifrån kön och orsak kring ungdomar 13-20 år

När det gäller ungdomar 13–20 år är skillnaderna mellan flickor och pojkar också stora när det gäller vilka typer av orsaker som är vanligast vid anmälan. Av de anmälningar som rör utsatthet rör två tredjedelar flickor, men det är samtidigt enstaka anmälningar. När det gäller beteenden så rör 65 procent av oron pojkar, medan 35 procent rör flickor.

För de vanligaste orsakerna är skillnaden mellan könen störst när det gäller ungdomens *alkohol- och narkotikamissbruk* där 76 procent av anmälningarna rör pojkar. Därefter anmälningar rörande *beteendeproblem* där 68 procent av anmälningarna rör pojkar. Flickor är vanligare än pojkar när det gäller anmälningar om *våld inom familjen eller närstående*.

I diagrammet ovan förekommer endast orsaker med fler än 100 anmälningar 2017.

Sammanfattningsvis framträder en betydande skillnad mellan pojkar och flickor när det gäller orsak till anmälan. För pojkar görs anmälan i större utsträckning kopplat till beteende och det gäller både som barn och ungdomar. För barn är skillnaden inte så stor mellan pojkar och flickor när det gäller anmälningar kopplade till barnets miljö. Skillnaden mellan pojkar och flickor när det gäller oron kopplad till miljön jämnar ut sig när barnen är ungdomar.

Jämförelse med andra kommuner

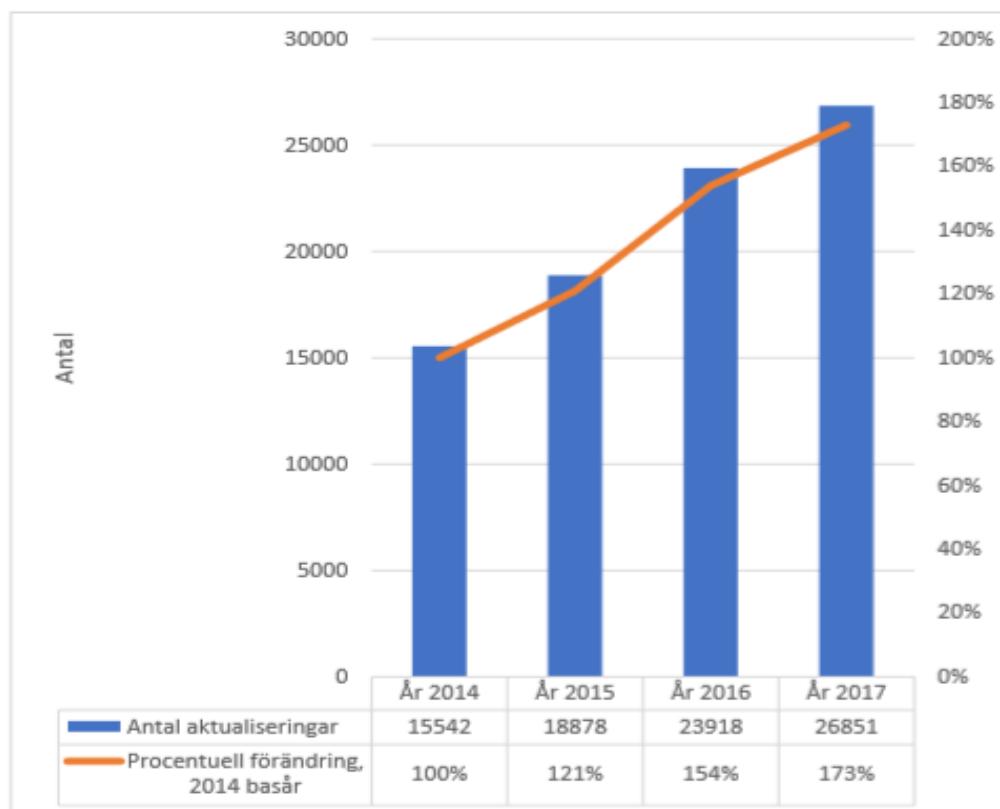
I Stockholms stad och kommuner i Göteborgsområdet (*Alingsås, Göteborg, Härryda, Kungälv, Lerum, Mölndal, Partille och Tjörn*) så ses även där en kraftig uppgång.⁴

Det finns en svårighet vid jämförelser med andra kommuner som består i att rutiner, arbetssätt och kategoriseringar ser ut och görs på olika sätt. Det finns ändå ett värde i att se på utvecklingen i andra kommuner, men det är viktigt att beakta att det finns skillnader inom nämnda områden.

Göteborgsområdet

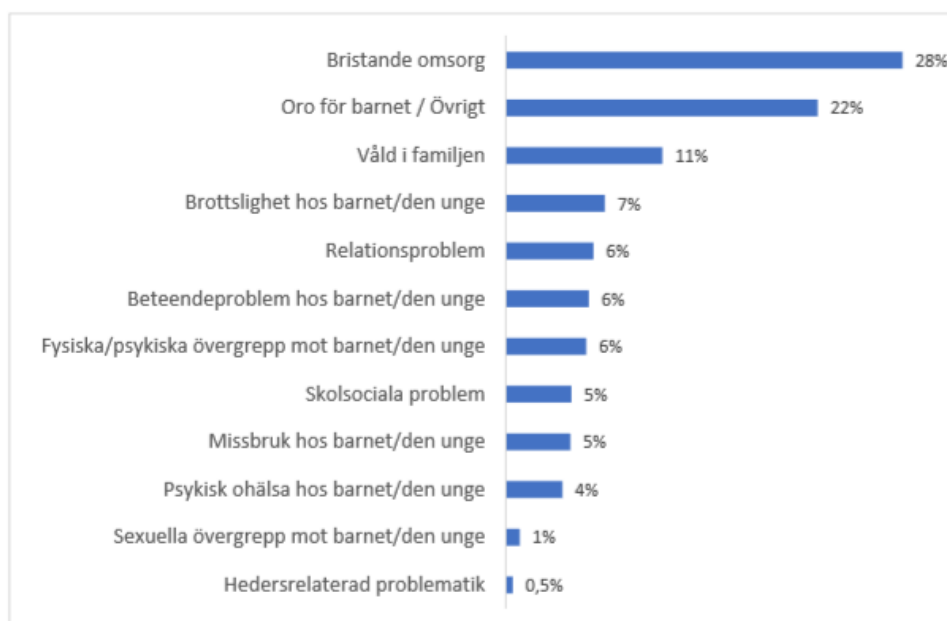
Utvecklingen i Göteborgsområdet mellan 2014 och 2017 innebär en ökning med 73 procent. Där ingår samtliga aktualiseringar, alltså både anmälningar och ansökningar. Under samma period var utvecklingen i Uppsala kommun 40 procent när det gäller anmälningar. Andelen ansökningar är låg i Uppsala kommun och har inte förändrats mellan 2015 och 2017.

Aktualiseringar i Göteborgsområdet 2014–2017

⁴ Uppgifterna från Stockholms stad kommer från ”Trygga barn och unga i Stockholm – stöd och skydd mot våld Delrapport från Kommissionen för ett socialt hållbart Stockholm” och för Göteborgsområdet från ”Aktualisering till socialtjänsten – En kartläggning av aktualiseringar till den sociala barn- och ungdomsvården i Alingsås, Göteborg, Härryda, Kungälv, Lerum, Mölndal, Partille och Tjörn”

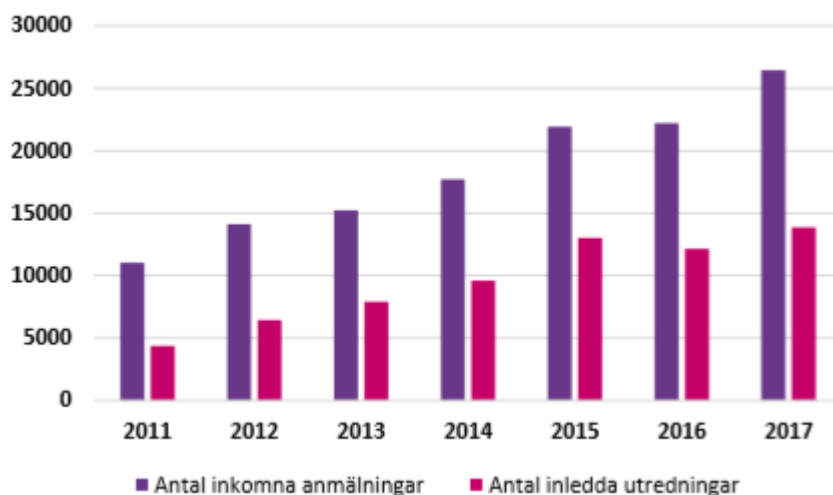
I Göteborgsområdet var 2017 den vanligaste huvudorsaken istället *bristande omsorg, oro för barnet/övrigt* och våld i familjen.

Stockholms stad

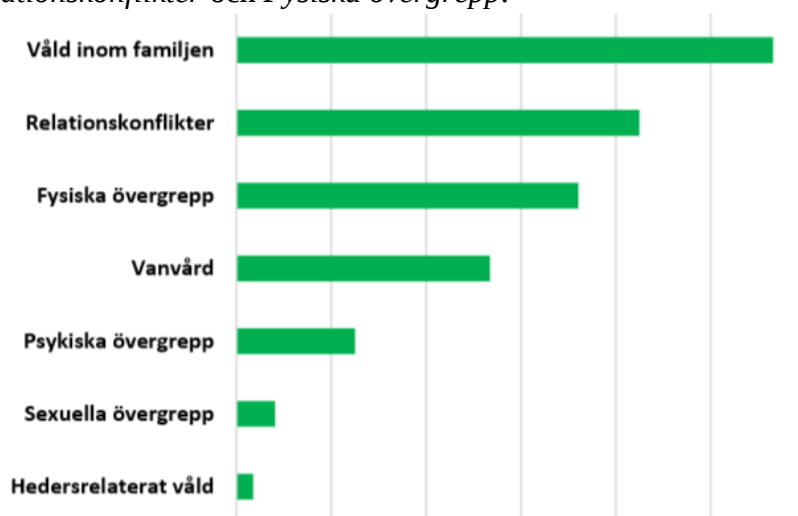
I Stockholms stad under perioden 2011–2017 ökade antalet orosanmälningar för barn och ungdomar i åldern 0–20 år med 140 procent. Det innebar en uppgång från 11 000 anmälningar 2011 till 26 400 anmälningar 2017.⁵ Under samma period var utvecklingen i Uppsala kommun en uppgång med 84 procent.

Antal orosanmälningar och inledda utredningar inom Stockholms stad, 2011–2017

⁵ Diagrammet för anmälningar i Stockholms stad omfattar även antal inledda utredningar. För Uppsala kommun redovisas inte detta i denna sammanställning och analys av anmälningar vid oro.

I Stockholms stad är den vanligaste orsaken 2008–2017 *våld inom familjen*, följt av *relationskonflikter* och *Fysiska övergrepp*.

Örebro kommun

I Örebro kommun har antalet orosanmälningar ökat med 46 procent mellan första halvåret 2015 och första halvåret 2018. Den största ökningen skedde 2016 - 2017. Förutom befolkningsökning så ses orsakerna till ökningen i att ett lokalt socialkontor öppnats i stadsdelen Vivalla. Detta bedöms bidragit till den största delen i ökningen. Andra orsaker är informationsinsatser till förskola och skola.

Sammanfattning jämförelse andra kommuner

Sammanfattningsvis kan konstateras att samma trend kan ses i samtliga kommuner som tagits med i jämförelsen. Antalet orosanmälningar ökar kraftigt och är i ett par fall än kraftigare i andra kommuner än i Uppsala. I Uppsala ses en liknande ökning som i Örebro.

Möjliga orsaker till att anmälningarna har blivit fler

Det är svårt att med säkerhet säga vad ökningen beror på. En växande befolkning kan endast förklara en mindre del av denna uppgång och den ökning av antal anmälningar som lämnas rörande samma barn eller ungdom kan också bara förklara en del av ökningen.

Ensamkommande ingår i den ökning som redovisas, men kan endast till en mindre del förklara uppgången. Anmälningarna som hör till ensamkommande rör endast i enstaka fall barn i åldern 0–12 år, som också är den grupp där ökningen varit som störst.

En viktig förklaring till ökningen är den skärpning i lagstiftningen som gjordes 2013 och som innebär att anmälningsskyldiga myndigheter är skyldiga att anmäla endast vid misstanke om att ett barn far illa. Tidigare var kravet att myndigheterna skulle anmäla när de fått kännedom om något som kunde innebära ett ingripande från socialtjänsten till barnets skydd.

Från socialtjänstens sida har ansträngningar gjorts för att informera om vikten och skyldigheten att göra anmälningar vid oro. Samtidigt har många myndigheter också bedrivit ett arbete för att utvecklas i detta hänseende.

År 2013 startades Mottagningsenheten, som genom ”en väg in” gjorde det tydligare och enklare att göra en anmälan. Detta har troligen bidragit till att anmälningsbenägenheten ökat. I samband med att verksamheten startades genomfördes också informationssatsningar riktade mot skola, skolhälsovård, hälso- och sjukvård, samt våra egna verksamheter. Under 2014–2015 genomfördes drygt 30 besök i verksamheter för att informera om anmälningsskyldigheten.

Det är svårt att bedöma hur stor del av ökningen som är en följd av skärpt lagstiftning, bättre rutiner vid oro eller om fler barn och ungdomar far illa. Den skärpta lagstiftningen och ökningen av anmälningar gör att socialtjänsten idag i större utsträckning än tidigare får kännedom om barn och ungdomar som riskerar att fara illa.

Reflektioner från andra aktörer

Utbildningsförvaltningen, Uppsala kommun

Skolan beskriver att de genom ökad kunskap om anmälningsskyldighet och rutiner kring orosanmälan idag i ett tidigare skede gör anmälningar. De beskriver vidare att det har blivit mer avdramatiserat att göra anmälningar. De är idag bättre på att uppmärksamma och fånga upp bekymmer i ett tidigt skede och att det i förlängningen leder till fler anmälningar. Till skillnad från det vi ser generellt i våra analyser så upplever skolan att de gör upprepade anmälningar gällande samma barn. Skolan uppfattar inte att det rör sig om en generell försämring för barn och ungdomar i kommunen.

Barnombudet i Uppsala län

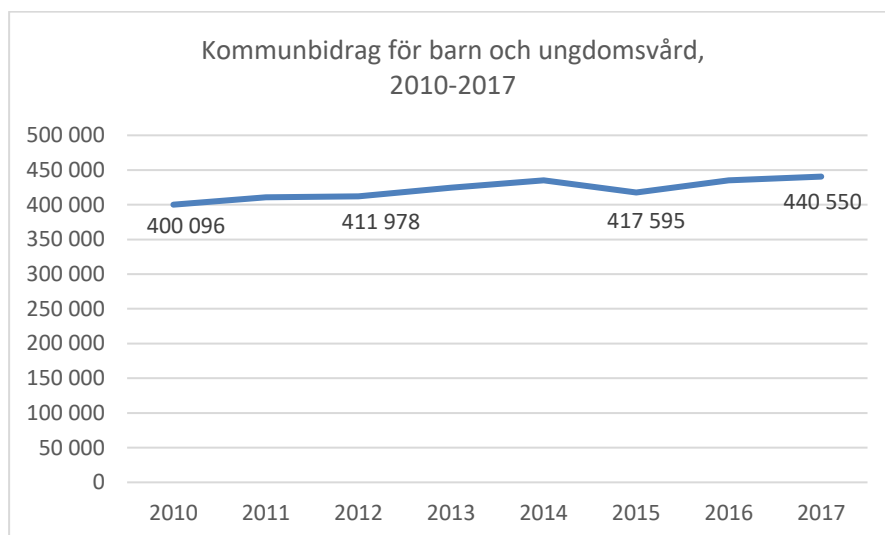
Barnombudet i Uppsala län har uppfattningen att det handlar om en ökad anmälningsbenägenhet i samhället. De menar att det troligen inte beror på en ökad problematik, utan ett minskat mörkertal. Barnombudet tänker vidare att den ökande psykiska ohälsan kan vara en orsak till ökat antal anmälningar.

Folkhälsomyndigheten

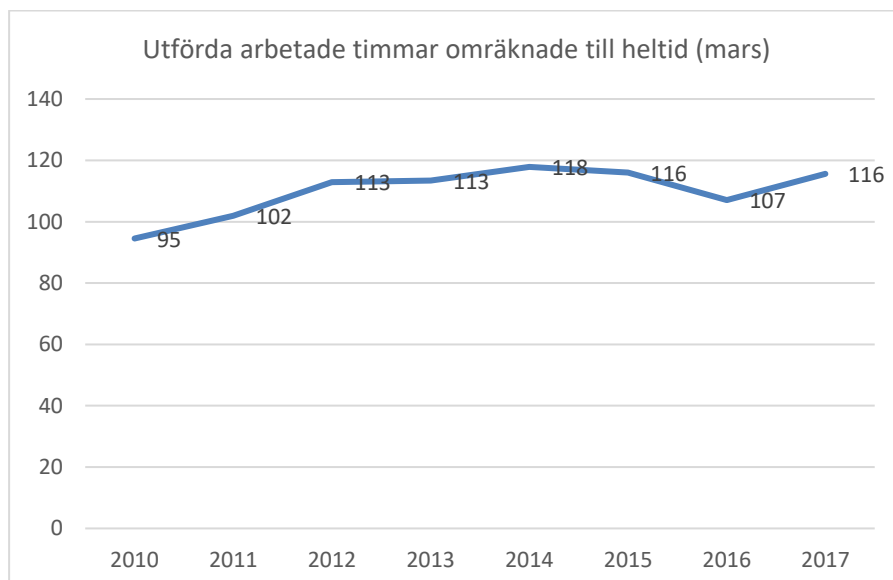
I rapporten "Varför har den psykiska ohälsan ökat bland barn och unga i Sverige?" (2018) konstateras att sedan mitten av åttiotalet har andelen 13–15-åriga pojkar och flickor i Sverige som rapporterar återkommande psykosomatiska symptom fördubblats. 2013/2014 rapporterade över hälften av flickorna och närmare en tredjedel av pojkarna i samma ålder psykosomatiska symptom. Besvären är alltså mer utbredda bland flickorna, men ökningen är densamma bland pojkar och flickor. Jämfört med andra nordiska länder är ökningen mer omfattande i Sverige. Sammantaget ses de främsta orsakerna till den ökade ohälsan vara brister i skolans funktion samt en ökad medvetenhet om de ökade kraven på arbetsmarknaden. Sjunkande skolprestationer och utbredd skolstress kan ses som indikatorer på att skolan som helhet fungerar sämre. Och på arbetsmarknaden ses idag större utmaningar genom större osäkerhet i anställning och högre krav på kompetens. Effekterna av den ökade användningen av digitala medier går inte säkert att fastställa som orsak, även om vissa studier visar att barn och ungdomar som lägger mycket tid på datorer, tv och spel upplever fler psykosomatiska symptom.

Förändrade behov och förutsättningar

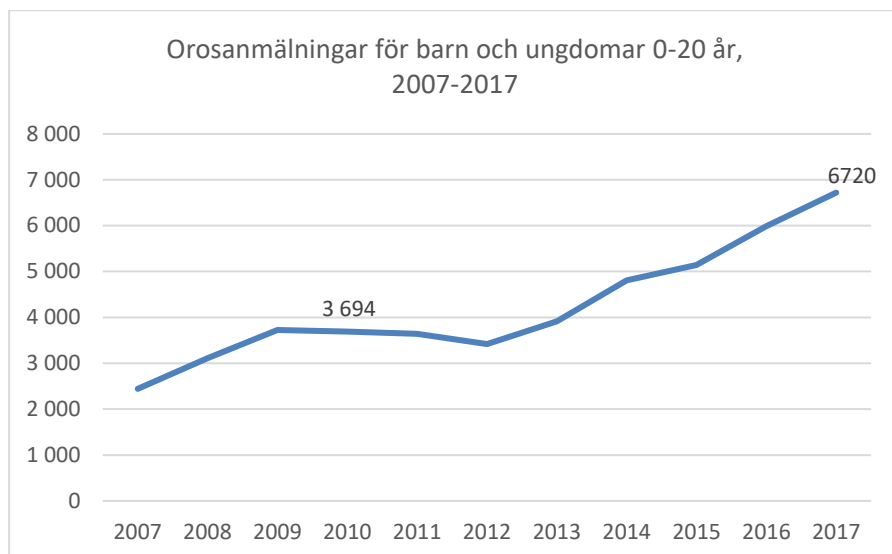
Socialnämnden tillförs varje år ett kommunbidrag för barn och ungdomsvården (0–20 år) och mellan 2010 och 2017 har kommunbidraget ökat med 10 procent. Mellan 2017 och 2018 ökade kommunbidraget med 8,3 procent, vilket är högre än tidigare år. För perioden 2010 till 2018 innebär det en ökning med 19 procent.

Under samma period har antalet arbetade timmar omräknat till heltid inom socialt arbete (*ex. socialsekreterare, konsulter*) ökat med 22 procent.

Ett sätt att visa på förändrade behov hos invånarna är att följa ökningen av anmälningar. Mellan 2010 och 2017 har antalet anmälningar ökat med 82 procent.

Antalet anmälningar har ökat snabbare än antalet arbetade timmar. För att visa på den förändrade arbetsbördan jämförs det totala antal anmälningar med totalt arbetade timmar omräknat till heltid. Ökningen mellan 2010 och 2017 är 49 procent och mellan 2012 och 2017 93 procent.

